Legea asului din mânecă

On Martie 13, 2010

La masa de joc, o partidă nu poate fi considerată pierdută câtă vreme mai ai o carte la îndemână.

Un singur vis, o singură dorință mistuitoare a avut Mahomed al II-lea: să întreacă cu mult faptele bunicului său Baiazid și pe ale tatălui său, Murad, care au dovedit pentru prima dată Europei superioritatea militară a națiunii turce. Şi, pentru a-și putea dovedi calitățile reale de bun conducător, fapt ce l-ar fi putut propulsa rapid printre cei mai populari și mai iubiți sultani, s-a decis să cucerească cu orice preț Bizanțul, ultimul giuvaier al împărăției lui Constantin Dragases (Constantin al XI-lea Paleologul).

Orbit de ambiție, ahtiat după putere, după faima, el își construiește o armată de aproape 150.000 de soldați, chemând sub arme toți bărbații valizi din toate cele patru colțuri ale Imperiului otoman. Dar Bizanțul, ale cărui ziduri circulare de apărare erau extraordinar de rezistente, prevăzute cu creneluri și deschideri, protejate cu șanțuri de apă, păzite de masive turnuri pătrate, nu poate fi cucerit deloc ușor. Niciun oraș din Europa nu era mai bine și mai puternic apărat ca Bizanțul, acele blocuri masive de piatră sfidaseră toate mașinile de război cunoscute. Loviturile de berbece, proiectilele azvârlite de cele mai puternice mortiere și culevrine ale vremii, rămâneau neputincioase în fața acelor ziduri abrupte. Pe lângă asta, Constantin, știind foarte bine ce plănuiește Mahomed, în ciuda mesajelor lui necontenite despre pace, ceru imediat ajutor lumii creștine din Europa.

Leadership: Ţi-ai exersat abilitățile în experiența de utilizare a "întâmplării destinului" pentru a birui o provocare măreață, în încercarea de a te defini în termeni de "creator al unei lumi noi" ?

La ziduri puternice, tunuri puternice. Datorită celui mai ingenios și mai experimentat turnător de tunuri din lume de la acea vreme, un român pe nume Orban, sunt construite la ordinul lui Mahomed, într-un timp foarte scurt, niște tunuri imense, cu bătaie foarte lungă, ale căror proiectile enorme din piatră au puterea să dărâme zidurile dintr-o singură lovitură. O întreagă armată, un întreg popor, timp de două luni târăște 20-30 astfel de coloși spre Bizanț. Bătălia începe. Zilnic zidurile sunt zguduite de o mulțime de proiectile, fortificațiile ciuruite. Starea de spirit a bizantinilor e în suferință.

Dar speranța nu se lasă niciodată prea mult așteptată, ci se întrezărește chiar atunci când ai mai multă nevoie de ea. Ajutoarele din Europa își fac apariția. Patru corăbii imense, bine înarmate, cu un echipaj destul de mare, încărcate cu tot felul de provizii, reușește să pătrundă în portul sigur al Bizanțului. În acest moment Mahomed realizează că șansele lui încep să se reducă tot mai mult. Căci în sprijinul Bizanțului vor veni și alte ajutoare în următoarele săptămâni, și altele, și altele, iar el va întâmpina tot mai multe opreliști și cine știe, poate că nu va mai reuși să cucerească orașul, iar visul său va rămâne la stadiul de vis.

Dincolo de mâinile de start stă voința neclintită a unui individ neînfricat de a da o lovitură de grație regulilor stricte ale istoriei.

Leadership: Felul în care interpretezi sensul lumii și al vieții poate influența modul în care te raportezi la o imagine a puterii care se lasă condusă numai de noroc și nu se lasă înfrântă decât de minunea unui fapt reprezentat prin semnul divin?

Când potul este imens, ori ai cărți bune și control asupra lor, și mergi mai departe, ori dacă

nu te retragi. Iar Mahomed știe să interprezeze o minune atunci când ea se arată tocmai prin disperarea locuitorilor cetății Bizanțului de a ascunde dezastrul în care se află, prin disperarea lor de a găsi ajutor în marile puteri din Europa. Dar nimeni nu mai aruncă o privire încărcată de milă celui aflat în preajma morții, nimeni nu ridică mâna să salveze o relicvă, o fantomă a trecutului. Semnul divin îl favorizează doar pe El.

Un om puternic, ambițios până la capăt ca Mahomed, nu poate fi înduplecat și nici intimidat de nimeni și de nimic. O dată ce și-a propus un scop, oricât ar fi de greu de atins, el nu se lasă cu una cu două, atitudinea lui fiind tot mai dârză, dorința lui tot mai acerbă. Pentru Mahomed, cu cât potul e mai mare, cu atât tentația de a merge mai departe este mai mare, cu atât e nevoit să-și pună la bătaie tot ce are el mai de preț, cu atât se îndârjește mai mult să câștige, chiar dacă riscurile sunt prea multe și prea mari.

Stăpânit de exaltare ca un jucător de pocker care știe că nu-i lipsește decât o singură carte pentru a câștiga partida, Mahomed nu mai stă pe gânduri și intervine imediat energic. El trebuie să fie Creatorul Lumii Noi, fidel unei viziuni pur materialiste, personale, deci mai puțin religioase, gata oricând să se sacrifice pentru idealul său de superioritate, astfel dând o lovitură de grație regulilor stricte ale istoriei care garantau stabilitatea Bizanțului pentru o lungă perioadă de timp.

Asta îi caracterizează pe conducătorii cel mai de temuți - ei nu prea obișnuiesc să se împovăreze cu niciun fel de ezitări, ci trec la acțiune, lovind direct în inimă, pe neașteptate, fără rețineri, toți adversarii, anihilându-le orice urmă de rezistență.

Leadership: Fundația vieții tale se distinge prin abordarea temelor legate de reușită, de înfruntare a destinului, de a-ți depăși propriile limite și de a reuși în ceea ce-ți dorești într-un context de tipul "Amintește-ți mereu de măreția ta"?

Check-Raise. Nimic nu e mai greșit decât să judeci în mod greșit un om neînfricat și abil, un adevărat jucător, care se pricepe cum să întoarcă în favoarea lui rezultatul.

Mahomed știa că are o singură șansă să cucerească Bizanțul, dacă și numai dacă cele patru vase creștine ar fi distruse și scufundate imediat. Dar flota sa nu putea să pătrundă direct în golf, căci orașul genovez Galata, a cărui neutralitate trebuia s-o respecte, stătea de strajă la intrare. Vasele creștine puteau fi atacate doar din bazinul interior, aflat dincolo de teritoriul genovez. Cum să aducă el oare flota în acest ochi de apă interior?

În timp ce în inimile asediaților plutesc bucuria și speranța, Mahomed a născocit un plan de-o îndrăzneală atât de fantastică încât ar merita pe deplin să figureze în istoria războaielor, alături de cele mai curajoase fapte ale lui Hannibal și Napoleon.

Măreția este șansa omului de a se distinge în istorie drept un maestru în domeniul hazardului, un maestru al teoriei probabilităților care aruncă un joker pe masa legilor de modificare a cursului lumii: "Fii pregătit să acționezi fără limite atunci când a venit vremea să-ți împlinești menirea".

Planul său genial, acela de a-și transporta flota, sutele de vase peste pământul muntos, în interiorul golfului, a fost perfect realizat și încununat de succes. Într-o singur noapte, în mai puțin de 10 ore, șaptezeci de vase au fost trecute dintr-o mare în alta peste munți și vai, prin vii, câmpii și păduri.

A doua zi în zori, bizantinii, care n-au luat în considerare în planurile lor o idee atât de absurdă și irealizabilă, au rămas stupefiați, nu înțelegeau cum s-a petrecut minunea.

Iar abia în acel moment de cumpănă, amândoi jucătorii, și Constantin și Mohamed, au știut precis care dintre ei este câștigător la „masa de joc" – acela care și-a jucat cel mai bine ultima carte, acela care a fost mai chibzuit și mai eficient, mai abil și mai agil - adică Mahomed.

Câștigător nu e acela care are cărțile cele mai bune, ci acela care știe să joace cel mai bine ultima carte !

Victoria nu este obținută de acela care are cărțile cele mai bune, ci de acela care știe să le joace foarte bine pe cele pe care le are. Cred că istoria cuceririi Bizanțului de către Mahomed întărește acest lucru.

Mahomed nu s-a bazat doar pe hazard ci a riscat, întocmai ca un jucător de poker profesionist. Căci riscul, dublat de tenacitate și abilitate, este cel mai mare atu al unui jucător. El a avut un as în mânecă, constând într-o idee genială de a ieși din impas și o strategie nemaipomenită de a o aplica. Numai datorită manevrei sale speciale din ultimul moment a reușit să facă ceea ce nimeni altcineva nu mai reușise – cucerirea Bizanțului.

Leadershipul înseamnă să produci un impact colosal asupra activităților tale de prelucrare a trecutului și de rescriere a istoriei, într-o încercare a destinului de Creator care își joacă cartea expansionistă la nivel de glorie și posteritate.

Fără îndoială un conducător adevărat nu-și dorește să cunoască gustul amar al înfrângerii, ci numai extazul victoriei. Tenacitatea și efortul, capacitatea de răspuns rapid, istețimea și abilitatea, sunt trăsăturile lui cele mai folositoare. Cel care însă nu e îmboldit de o ambiție puternică și nu are o minte trează nu va putea să ajungă câștigător în jocul numit *Leadership.*

A avea un as în mânecă înseamnă să dispui de capacitatea de analiză a situațiilor și de capacitatea de răspuns rapid adecvat, să ai întotdeauna alte alternative chiar dacă în aparență sunt nebunești și par imposibile, să ai îndrăzneala și curajul să le aplici în ciuda piedicilor aparente. Asul din mânecă este totdeauna elementul surpriză pentru adversari și deci trebuie să te asiguri că-l ai întotdeauna la îndemână.

* Notă: Stefan Zweig - Orele astrale ale omenirii, Editura Muzicala, 1976.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-asului-din-maneca.html